

Groene omgeving

Waar kunnen we deze nieuwsbrief anders mee beginnen dan met onze tuin? We hebben er echt op moeten wachten, maar dat was het achteraf meer dan waard. De tuin is nu volledig aangelegd en wat ziet het er prachtig uit! Harry Pierik is verantwoordelijk voor het ontwerp. Een mooi gazon, dat sierlijk is afgerond richting de plantjes en struiken, met een slingerpaadje rondom het huis. En wat hebben de tuin vrijwilligers zich druk gemaakt om alle plantjes en struiken in de grond te krijgen! We zijn enorm blij met deze groene omgeving en horen ook van onze gasten en hun naasten hoe mooi ze het vinden.

De gemeente heeft het braakliggende terrein voor ons huis geëgaliseerd en zal er gras inzaaien.

Nu het richting de zomer loopt en we af en toe ook warme dagen hebben, merken we dat de zon het huis lekker kan opwarmen. De zonneschermen die we hebben, zijn dan eigenlijk net niet afdoende. Grote parasols (en hordeuren tegen de insecten) staan daarom nog op ons verlanglijstje. Goede suggesties om dat goed – en wie weet zelfs gesponsord – te realiseren, zijn zeker welkom.

Voor veel van onze vrijwilligers staat de vakantie voor de deur. Dat betekent dat het af en toe wat lastiger is om de bezetting rond te krijgen. Best spannend soms. Tegelijk is het goed om te zien hoe iedereen zich toch steeds inspant om eventuele gaten in het rooster op te vangen of een dienst te ruilen als dat nodig is. Zo zijn onze vrijwilligers er niet alleen voor de gasten, maar ook voor elkaar! Daarnaast heeft een nieuwe groep van tien vrijwilligers onlangs de training afgerond en zijn ze enthousiast om ingeroosterd te worden en aan de slag te gaan.

We hoorden het eerder wel van andere hospices, toch blijft het bijzonder – een gast die door de goede zorgen en de warme omgeving zodanig opknapt dat hij of zij weer naar huis kan. Ook wij hebben nu ervaren hoe het is om iemand weer naar huis te zien gaan. Bijzonder, maar erg fijn!

Rest ons om alvast te melden dat we op zaterdag 1 oktober een open huis organiseren. Zodra we weten hoe deze dag er precies uit gaat zien, delen we dat via onze website, sociale media en de lokale en regionale pers.

We wensen u een goede zomer toe!

Hartelijke groet,

Jacqueline Diepman en Joke Boerma
Coördinatoren Hospice Zwolle

Een gast aan het woord

“Ik hoop hier nog een paar mooie weken te hebben”

Mieke wilde het liefst thuis sterven. Maar ze is ook realistisch genoeg om te weten dat het niet altijd kan en dan is Hospice Zwolle ‘het mooiste plekje dat er is’.

Mieke (69): “Ieder mens weet dat hij een keer gaat sterven. Ik ook. Ik ben alleenstaand en heb altijd gezegd: als mijn kinderen de zorg niet meer goed kunnen oppakken, dan is een hospice het mooiste plekje dat er is om heen te kunnen gaan. Het is een gedachte die ik al jaren bij me heb.

“Vijf jaar geleden werd ontdekt dat ik kanker heb. Er volgde een operatie en een chemokuur en in mijn herinnering had ik daarna een jaar niks. Wel leefde ik in de wetenschap dat de kans op uitzaaiingen heel groot was. Van de dertig lymfeklieren die ze weghaalden, waren er al twintig aangedaan. De chirurg kon me niet beloven dat hij er niet één of twee niet had weggehaald en dan zou het al mis zijn. Dat was na een jaar zo.

“De laatste chemokuur had ik drie maanden geleden. Het zou de eerste zijn van zes, maar ik werd er zó ziek van. De oncoloog zei direct: ‘Nog zo’n kuur overleef je niet.’ En het was de vraag of ik de bijwerkingen van een andere kuur wel aan zou kunnen. Ik moest overwegen hoe ik zelf verder wilde.

“Ik wil niet tot de laatste snik chemo en ziek zijn. Dan hoop ik liever nog op een paar mooie weken, hoogstwaarschijnlijk maanden. En nee, dat was niet moeilijk om te besluiten. Ik was toen zo ziek dat ik dacht: dit wil ik niet. En dan groei je er langzaam naar toe dat het goed is om te stoppen. Al denk ik wel dat ik daar die laatste chemo voor nodig had, die ging ik namelijk nog heel optimistisch en strijdlustig in. Maar nu is het over. Echt over. Ik heb geen energie en geen kracht meer, ik heb me erbij neergelegd. Dat doe je niet zelf, dat overkomt je. Ik ben gelovig. Niet zwaar op de hand, maar wel oprecht gelovig en ik heb heel veel vertrouwen in God. Dat geeft me rust. De regel *Ga met God en Hij zal met je zijn*, speelt veel door me heen.

“In mijn werk als verpleegkundige en bij de terminale thuiszorg heb ik veel met stervende mensen te maken gehad. Ik wilde ook thuis sterven, maar dat moet wel kunnen. Tot ongeveer twee weken geleden kon ik mezelf nog redden. Heel moeizaam, maar het ging. Het moment was bereikt dat er een groot netwerk ingeschakeld zou worden van allemaal vrienden en collega’s, die overdag en ’s nachts bij mij zouden komen. Maar dat was zo’n geregeld en gedoe. Vaak zat ik ’s middags zelf nog te bellen om te zorgen dat er ’s nachts iemand bij me kwam. Als er geen partner thuis is, die dat soort dingen kan doen, dan is het eigenlijk niks.

“Toen wilde ik heel graag naar het hospice. Dan zou ik de stress los kunnen laten, dan kreeg ik rust. Maar ik heb er wel voor moeten vechten. Eigenlijk vonden de artsen me nog niet ziek genoeg. Of, nou ja, het is de drie maandengrens, die is eigenlijk te streng vind ik. Als je hier net bent, denk je al: hoe zal het over drie maanden zijn? Het is de angst dat je weer weg moet – het zou mooi zijn als we daar iets ruimer mee om konden gaan. Bij mij was het punt ook

een beetje dat de oncoloog die drie maanden nog niet goed durfde te noemen. Daardoor leek het er eerst op dat ik nog naar een verpleeghuis zou moeten. Tegelijk zag hij ook dat mijn lichaam op is en dat voel ik zelf ook.

“Ik ben blij dat ik hier ben. Het is een vijfsterrenhotel, een mooier plekje kun je niet wensen. Ik heb alleen moeten leren vragen, maar dat is niet erg. Niets is de vrijwilligers teveel, ze doen het met liefde. En ik mag alles vragen, er wordt me niks opgedrongen – dat is fijn.

“Mijn leven is af. Ik hoop hier nog 70 te worden over een week of vijf, maar dat is niet zo’n grote hoop hoor. Ik heb een vijfde kleinkind gekregen, dat was een veel groter hoop en hij is nu al zes weken. Natuurlijk had ik ook wel tachtig willen worden, maar ik heb alles gedaan wat ik wilde en ben dik tevreden.”

Tuinvolrijwilligers

Sinds begin mei de graszoden zijn gelegd, hebben twee van onze tuinvolrijwilligers Thea Groen en Wim Jeelof vele uren in de tuin doorgebracht. Planten werden gepoot, onkruid gewied en de sproeiers gingen aan. Thea en Wim doen het graag, samen met een aantal andere tuinvolrijwilligers. Maar ze zijn ook zeker nog op zoek naar wat extra groene vingers.

Thea en Wim kennen elkaar al jaren, ze hebben een groentetuin op hetzelfde volkstuintencomplex. Wim kwam met het hospice in aanraking door zijn vrouw Yvonne, zorgvolrijwilligster en voor de opening actief als PR-lid. Wim: “Yvonne zei: ‘Jij gaat met pensioen, is volrijwilliger bij het hospice niets voor jou.’” Hij ging naar een informatiebijeenkomst, zag dat de zorg niets voor hem was, maar meldde zich aan voor de tuin en voor het technisch onderhoud. “Ze zeggen weleens dat ik twee rechterhanden heb.” In de wintermaanden was hij druk in het huis – de badkamers moesten ingericht etc. en de eerste maanden waren er nog zoveel klusjes te doen, dat de technische volrijwilligers iedere donderdag wat te doen hadden. “En toen kwam de tuin”, zegt Wim.

Harry Pierik had al eerder een tuinontwerp gemaakt en een deel van de plantjes stond er voor de winter al in. Genoeg te doen dus.

Thea werkte veertig jaar in de zorg en zegde vorig jaar september haar baan op. Ze wilde graag volrijwilligerswerk doen. “Maar niet meer in de directe zorg”, zegt ze. “Ik ben liefhebber van tuinen, ben er het liefst de hele dag in bezig en zo kan ik ook mijn steentje bijdragen.” Dat doet ze inmiddels met verve, in een omgeving waar ze graag is. “Het voelt zelfs al een beetje als onze tuin”, lacht ze. Maar dan wel een tuin die te groot is voor een paar mensen. Zowel Thea als Wim voelen zich thuis soms onrustig, als ze weten dat het onkruid bij het hospice de grond uit springt. Af en toe zijn er wel zorgvolrijwilligers die ook hun tuinhanden

gebruiken en dat is fijn zeggen ze, maar onvoldoende. Thea: “We zoeken toch wel zo’n acht of negen mensen, zodat we het werk kunnen verdelen en beperken tot eens per week.” Vooralnog staan daar de maandag- en woensdag(ochtend) voor gepland, maar als de groep groot genoeg is, kan er uiteraard ook naar andere dagdelen worden gekeken.

Heeft u groene vingers en draagt u graag bij aan een mooie omgeving bij ons huis? Meld u dan aan via info@hospicezwolle.nl of bel 038 - 76 32 505.

Kort nieuws

Donatie

De familie van één van onze gasten ontroerde ons zeer na het overlijden van hun dierbare. Tijdens zijn uitvaart werd een collecte gehouden voor ons hospice en het opgehaalde bedrag werd vervolgens ruimhartig door de familie zelf aangevuld. Zo kwamen ze ons persoonlijk een bedrag van 800 euro overhandigen, als dank voor de goede zorgen die ze mochten ervaren. Veel dank voor dit geweldige gebaar!

Sponsorloop De Ambelt

U heeft het vast op onze website of in de krant gezien. Toch willen we ook hier graag nog even noemen hoezeer we onder de indruk waren van de donatie die we ontvingen van leerlingen van De Ambelt, locatie Herfterlaan. Zij liepen met een sponsorloop maar liefst 4.405,88 euro bij elkaar voor ons. Fantastisch!

Kunst

Verschillende kamers en ruimtes in ons huis worden opgefleurd door met zorg uitgezochte kunstwerken. Ze zijn gemaakt door kunstenaars Marion Baars en Marie-Jeannette Quist en zij zorgen er ook samen voor dat er met enige regelmaat nieuw werk komt te hangen. Het is mooi om te zien hoe een ruimte anders wordt wanneer er weer nieuwe kunst is opgehangen.

Taxusafval

De komende tweeënhalve maand is het tijd om de taxushaag te snoeien. Taxus bevat baccatine, een stof die wordt gebruikt bij middelen tegen kanker, en dat maakt het zinvol om het snoeiafval te verzamelen. Tussen 15 juni en 31 augustus kan het daarom worden ingeleverd bij de ROVA. Daar wordt het opgehaald door Stichting *Vergroot de Hoop*, die het vervolgens verkoopt aan de farmaceutische industrie. Met de inzameling levert *Vergroot de Hoop* niet alleen een bijdrage aan medicijnen tegen kanker, per kubieke meter ingezameld snoeiafval doneert de stichting namelijk een vast bedrag aan ons. Meer info op www.vergrootdehoop.nl

Club van 100

Hospice Zwolle is afhankelijk van giften en donaties. Deels ontvangen we die spontaan, deels door zelf actief sponsoren te werven. Zo heeft de Stichting Vrienden van Hospice Zwolle de 'Club van 100' in het leven geroepen, gericht op ondernemers in Zwolle en omgeving. Leden betalen jaarlijks een bedrijfsdonateurschap (aftrekbaar van de belasting), waarmee zij Hospice Zwolle steunen. Twee keer per jaar organiseert Hospice Zwolle voor de leden van de Club van 100 een bijeenkomst, waarbij zowel de business als de mens aan bod komen. In het najaar vindt de eerste bijeenkomst plaats in het nieuwe distributiecentrum van Wehkamp.

Bent of kent u iemand die geïnteresseerd is in de Club van 100? Bel dan met Lydia Taen, bestuurslid van de Stichting Vrienden van Hospice Zwolle: 06-4878 1276.

Mont Ventoux

Op donderdag en vrijdag 1&2 september gaan een grote groep fietsers, hardlopers en wandelaars de Mont Ventoux op onder het motto: Groot verzet tegen kanker. Zij halen daarmee geld op voor KWF en andere goede doelen. Voor het derde jaar op rij zijn wij er daar één van en daar zijn we erg blij mee!

Uit Zwolle gaan de teams Novon Schoonmaak, Warmlopers Zwolle en team 038 de uitdaging aan om zoveel mogelijk sponsoren te vinden.

Team De Warmlopers (Dick Bredewout, Ronald Oosting, Jan Bakker, Mark Veldkamp en Huib Liefhebber) fietste op een warme avond naar het hospice voor een rondleiding en een foto.

Wilt u de Zwolse teams steunen, kijk dan op www.grootverzettegenkanker.nl/teams

Jaarverslag

Als ANBI stichting zijn wij verplicht om ons jaarverslag te publiceren. U vindt het (financieel) jaarverslag van Stichting Hospice Zwolle en van de Stichting Vrienden van Hospice Zwolle op onze website. Dat we door de belastingdienst zijn aangemerkt als ANBI stichting, heeft als voordeel dat een gift voor u (onder bepaalde voorwaarden) aftrekbaar is van de belasting.

Hospice Zwolle
Wipstrikkerallee 211-A
8025 AH ZWOLLE

info@hospicezwolle.nl
038 - 76 32 505

De navigatie kent het adres nog niet. Kies daarom nr. 213 (Urbana). De toerit naar het huis, ligt direct naast de parkeerplaats van Urbana.